

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXV. — Izdan in razposlan dne 17. julija 1906.

Vsebina: St. 140. Ukaz, s katerim se izdaja red rigorozov za véliko šolo za zemljedelstvo.

140.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk v porazumu s poljedelskim ministrstvom z dne 3. julija 1906. l.,

s katerim se izdaja red rigorozov za véliko šolo za zemljedelstvo.

Na podstavi Najvišjega sklepa se ukazuje tako:

§ 1.

Za dosego doktorata na véliki šoli za zemljedelstvo je treba predložiti znanstveno razpravo in opraviti strogo preskušnjo (rigoroz).

Namen te preskušnje je, da se ustanovi, ali in v kateri meri je kandidat dosegel usposobljenost za znanstveno raziskavanje.

Da se kdo pripusti k tej preskušnji, je odvisno od dokaza, da je kandidat na podstavi ministrstvenega ukaza z dne 7. junija 1906. l. (drž. zak. št. 117) naredil tretjo državno preskušnjo kakega strokovnega oddelka na véliki šoli za zemljedelstvo.

Da se taki kandidati, ki ne morejo podati tega dokaza, izjemoma pripusté, lahko dovoli naučni minister na predlog proforskega zbora.

§ 2.

Pisana ali tiskana razprava (disertacija) obsegaj samostojno znanstveno delo o predmetu iz kake na

véliki šoli za zemljedelstvo zastopane uporabljene znanosti, ki je v neposrednji dotiki h kmetijstvu, oziroma gozdarstvu ali kulturni tehniki.

Za nadomestek znanstvene razprave se lahko šteje konstrukcijski načrt, opremljen s strokovnjaškim popisom in znanstveno utemeljitvijo, ako je ž njim dokazana usposobljenost za samostojno znanstveno delo. Gledé tega konstrukcijskega načrta veljajo zmislju primerno ista določila kakor gledé razprave.

§ 3.

Razpravo je vložiti na rektoratu. Ako se pokažejo o pripustitvi razprave po njeni vsebini (§ 2, odstavek 1) ali iz drugih razlogov dvomi, naj vpraša rektor poprej proforski zbor za odločbo.

Pripuščeno razpravo odkaže rektor dvema poročevalcema, da izrečeta svoje mnenje o njej, in sicer profesorju dotične stroke in njej najbližje stroke.

Ako ni za to poklicanega profesorja, se lahko privzame tudi kak drug docent dotične ali najbližje sorodne stroke na véliki šoli za zemljedelstvo, da izreče svoje mnenje.

Rektor določi priméren čas za preskušnjo znanstvene vrednosti razprave.

§ 4.

Za pregled razprave poklicana profesorja (docenta) podasta obrazloženo pismeno mnenje o njej in izrečeta, ali je kandidata pripustiti k strogi preskušnji ali ne.

Ako se oba poročevalca v svoji sodbi ujemata, naznani rektor njun izrek kandidatu; ako pa si v svoji sodbi ugovarjata, se pridržuje izrek o pristupu kandidata profesorskemu zboru.

Ako se spozna, da vložena disertacija ne zadostuje, je kandidatu dano na voljo najranije po preteku šestih mesecev, oziroma ako je bila še enkrat zavrnjena, po preteku enega leta predložiti novo disertacijo.

Kandidati, kojih disertacija je bila tretjokrat zavrnjena, so za vedno izključeni od dosege doktorata zemljedelstva ter tudi od nostrifikacije v inozemstvu pridobljenega sličnega doktorskega diploma (§ 14).

§ 5.

Rigoroz sestoji iz ustne stroge preskušnje, ki praviloma ne presegaj dobe dveh ur.

Ta preskušnja naj se, izhajaje od vložene razprave, razteza pretežno na tisto glavno strokovno skupino kmetijske, gozdarske ali kulturnotehniške smeri, kateri pripada snov disertacije, oziroma kateri je najbližje. Razen tega pa je tudi temeljno disciplino, ki je s predmetom disertacije v zvezi, koje izbira pa je dana kandidatu na voljo, privzeti v obseg preskušnje.

Omenjene glavne strokovne skupine so:

v kmetijstvu: nauk o produkciji rastlin, nauk o produkciji živali, kmetijsko obratoslovje;

v gozdarstvu: gozdarski produkcijski nauk, gozdarsko obratoslovje, gozdarsko inženirstvo;

v kulturni tehniki: kulturnotehniška vodna gradnja, geodezija.

§ 6.

Rektor predseduje v preskuševalni komisiji.

Preskuševalna komisija je sestavljena razen predsednika iz obeh poročevalcev o razpravi in po strokah preskušnje (§ 5) iz še enega ali dveh nadaljnjih izpraševalcev, ki jih določi rektor. Izpraševalci morajo biti praviloma redni ali izredni profesorji strok, iz katerih je treba izpraševati, ali njihovi namestniki. Ako je treba, je privzeti profesorje najbolj sorodnih strok.

§ 7.

Stroga preskušnja naj se vrši javno.

Pred glasovanjem in sklepanjem je pogovor o uspehu preskušnje. Vsak ud, vštevši predsednika, izreče potem na podstavi svojega mnenja o celotnem uspehu preskušnje svojo sodbo o tem, ali je šteti, da je preskušnja „prebita z odliko“, „prebita“ ali „ne prebita“. Za sklenjeno velja tisto cenilo, za katero se glasi večina glasov. Ako je enako število glasov, odloči predsednik. Pogovor, glasovanje in sklepanje se ne vrši javno.

§ 8.

O uspehu stroge preskušnje naj izda predsednik kandidatu na njegovo zahtevanje spričevalo.

§ 9.

Ako se kandidat pri strogi preskušnji vrže, naj mu preskuševalna komisija določi rok za ponovitev te preskušnje na ne manje nego tri mesce.

Ako se pri tej preskušnji zopet vrže, je dopustna le še ena ponovitev, in to ne pred pretekom enega leta.

Ob zopetni (tretji) reprobraciji je kandidat za vselej izobčen od dosege doktorata zemljedelstva, ter tudi od nostrifikacije v inozemstvu dobljenega sličnega doktorskega diploma (§ 14).

§ 10.

Taksa za presojo predložene razprave znaša 40 K; taksa za strogo preskušnjo 80 K.

Taksa za presojo razprave se razdeli po enakih delih med njenima presojevalcema, taksa za rigoroz pa med izpraševalci in predsednikom. Predsednik dobi, ako je hkratu strokovni eksaminator, dvojni delež.

Ta določila veljajo tudi za vnovično predložbo disertacije, oziroma za ponavljanja rigoroz.

§ 11.

Posamezni, taksni prejemki za rigoroz imajo znak plačila za navzočnost in se torej morejo zahte-

vati samo za istinito opravilo. Ako je kak ud komisije iz katerega koli razloga zadržan, da ne more priti, naj skrbi rektor za njega nadomestitev po določilih § 6, oziroma § 3. Ako se to ne more več zgoditi, vršitev rigorozov pa je vendar še možna z ostalimi udi komisije, se porazdeli taksa med predsednikom in navzočimi izpraševalci.

§ 12.

Promocija se vrši pod predsedstvom rektorja v navzočnosti zastopnika glavne strokovne skupine, ki je podlaga dotičnega rigorozov, po rednem profesorju (*per turnum*) kakor promotorju v obliki obljube kandidata.

Ta obljuba naj se glasi:

„Slovesno obljubljam, da se bodem vedno vrednega izkazoval akademične stopnje doktorja zemljedelstva, da bodem vedno visoko cenil ugled te velike šole in da si bodem prizadeval po svojih najboljših močeh pospeševati znanost“.

§ 13.

Promocijska taksa znaša 60 K.

Od tega dobé rektor 25 K, promotor 20 K. Nadalje je od te takse izročiti 15 K pisarniškemu zakladu, iz katerega je poravnati stroške za izdelavo doktorskega diploma.

§ 14.

Gledé nostrifikacije doktorskih diplomov, dobljenih na inozemskih velikih šolah, naj zmislu primerno veljajo določila ministrstvenega ukaza z dne 6. junija 1850. l. (drž. zak. št. 240).

§ 15.

Ta red rigorozov dobi moč z začetkom učnega leta 1906/1907.

Auersperg s. r.

Marchet s. r.

